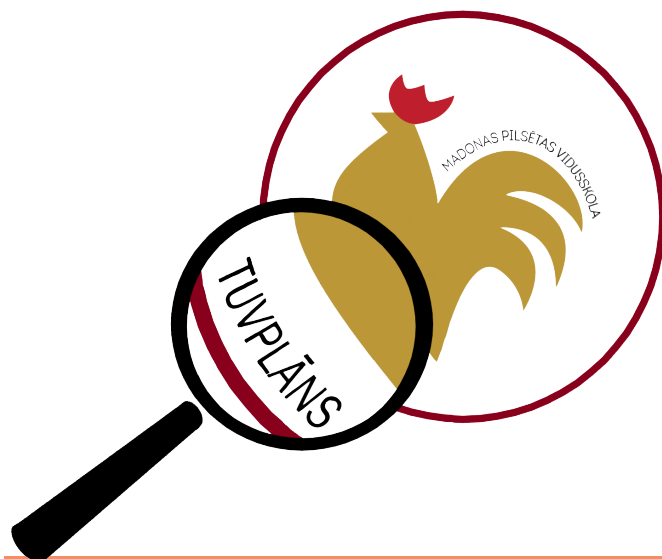




Fotografēja RŪTA TRUŠELE



Skolēnu domes avīze

TUVPLĀNS

NOVEMBRIS 2021

SATURA RĀDĪTĀJS

- Atkalsatikšanās
- Skolēnu dome 2021./2022.
- Dzejas dienas
- Pasākumi skolā
- Mūsu skolas 2021. gada absolventi -
Vītoli fonda stipendiāti
- Skolēna pieredzes stāsts

SVEIKS, DĀRGAIS LASĪTĀJ!

Sumināts rakstu pasaulē!

Rudens... kāds to definētu kā krāsainu pārdomu laiku, kādam citam tas asociējas ar atgriešanos skolas gaitiņos, bet man tas saistās ar šī gada pirmo "Tuvplāna" numuru.

Šajā numurā dosimies atmiņu piedzīvojumā. Tev, dārgais lasītāj, būs iespēja ielūkoties aizvadītajos pasākumos, kas norisinājušies pēdējo divu mēnešu laikā, uzzināt aktuālo, sastapt pieredzes stāstus, kā arī baudīt radošumu, bet ļaušu avīzei jūs pārsteigt!

Vēlos atgādināt, ka neatkarīgi no apkārtnotiekošā ir svarīgi rūpēties par savu, kā arī apkārtējo mieru un prieka mirkļiem. Pat ja pašlaik mūs šķir ekrāni, esam „vienā tīklā”. Lai viegli un skaisti!

**„TUVPLĀNA” REDAKTORE UN SKOLĒNU DOMES VICEPREZIDENTE
LIENE EGLĪTE**

ATKALSATIKŠANĀS

Šogad 1.septembris mūsu skolā tika atzīmēts ar zvanu skaņām, bērnu čalām un patīkamu satraukumu. Šoreiz gan nedaudz citādākā gaisotnē, jo Covid-19 situācijas dēļ svinīgajā svētku daļa kopā varēja pulcēties tikai pirmklasnieki un vidusskolas skolēni. Taču tas netraucēja realizēt ikgadējo svētku tradīciju, kad vecāko klašu skolēni pavada pirmajās skolas gaitās pašus mazākos.

SABĪNE SIŅICINA

"Cik reižu par to jau domāt ticis,
Tad tādām tam atnākt labpaticis!
Sveiks septembra rīts!"



Fotografēja AGRIS VECKALNIŅŠ

Ar šiem vārdiem mostos katru pirmo septembri. Pamostos, spīd saule, būs labi. Arī šogad šī diena ir nākusi kā robežšķirtne – vienā pusē vasaras svelme, ūdeņu spirtums, ziedošie dārzi un reizēm nekā nedarišanas prieks, otrā – jauni projekti, spraigums, jaunas zināšanas un atziņas, jauni darbi, arī jauna audzināmā 10.a klase.

Šogad Zinību dienas organizēšanu un norisi koriģēja Covid 19 ierobežojumi par pulcēšanos, tāpēc lielais Zinību dienas notikums pašās augusta beigās tika pārcelts uz skolas teritoriju un dalībnieku skaits tika ierobežots atbilstoši epidemioloģiskajiem noteikumiem. Taču tas nemazināja svētku pacilātību. Katram skolēnam, skolotājam, vecākam, skolas darbiniekam, kurš strādā skolā, mācību gada sākums ir nozīmīgs, tāpēc man ir svarīgi uzticēties kolēģiem, jo zinu, ka arī viņu ieguldījums ir nozīmīgs, lai šī diena būtu īpaša ikvienam. Īpaši satraukuma pilna diena bija jaunajiem pirmklasniekiem, kuriem viss šajā dienā notika pirmo reizi – tikšanās ar skolotāju, sadraudzēšanās ar klasesbiedriem, jaunās klases aplūkošana. Arī vidusskolēnu ierašanās mācību korpusā Skolas ielā 8 pārsteidza bērnus. Šogad savu ceļu skolā uzsāka piecas pirmklasnieku klases, kopā 104 skolēnu. Ar skanīgu skolas absolventes Nadīnas Stirnīnieces izpildīto „Alfabēta” dziesmu, aplausiem un sirsnīgiem sveicieniem tika sagaidīti 1.klašu skolēni un vidusskolēni.

Pēc kopīgi nodziedātas valsts himnas klātesošajiem apsveikuma vārdus veltīja mūsu skolas direktore Inese Strode un Skolēnu domes prezidents Edvards Rudzītis. Skolēnu vecāku vārdā skolas kolektīvu Zinību dienā sveica Skolas padomes priekšsēdētāja Elīna Krupko, bet 1.klases skolēni saņēma viņas īpaši sarūpētās dāvanas no Madonas muzeja. Arī šogad



Fotografēja AGRIS VECKALNIŅŠ

visus iepriecināja pirmklasnieku sagatavotais priekšnesums. Un tad jau pirmklasnieki ieskandināja skolas zvanu, kurš visus aicināja uz pirmo mācību stundu.

Un nu atpakaļ pie mācībām, ātri, ātri, kamēr jauni ierobežojumi mūs nav panākuši. Drīz stundas, mājasdarbi, grāmatas, tomēr apziņa, ka ir iesākts jauns etaps, dod cerību un cīņas sparu.

Pasauli sev apkārt mēs veidojam ar savām domām – gaišām un priecīgām. Mums viss izdosies! Skolēniem – sekmīgs mācību gads, vecākiem prieks par savu bērnu paveikto, skolotājiem gandarījums par darbu. Lai mums izdodas stundas klātienē un arī attālināti!

**DIREKTORA VIETNIECE AUDZINĀŠANAS DARBĀ
RUDĪTE ZAUSKA**

SKOLĒNU DOME 2021/2022

Arast dienu, kad tikties, vietu, kur tikties – tas, manuprāt, tagad ir lielākais izaicinājums Skolēnu Domes darbībā remontdarbu dēļ. Tomēr mums tas izdodas. Galvenais ir domāt, domāt un domāt. Nonākt pie kompromisa, pie "ideālā" varianta – tāda, kas daudz maz ietver un apmierina visus. Un, protams, nevar aizmirst uzrakstīt ķīmijas skolotājam, ka atkal uz 2 stundām "rezervēsim" ķīmijas kabinetu.

SKOLĒNU DOMES PREZIDENTS EDVARDS RUDŽĪTIS



Foto no personīgā arhīva

Uzsākoties jaunam mācību gadam, pārmaiņas apmeklē arī skolēnu domes komandu. Šogad mainījusies ne tikai SD komanda, bet arī tās pārstāvji jeb prezidijs. Sprotams, ka COVID-19 ierobežojumi un skolas remontdarbi ietekmē arī skolēnu domes darbu organizēšanu.

Es teiktu, ka nekas nav nepārvarams un neizdarāms, ja notiek rosība un ir labi organizēts darbs! Esam jau piedzīvojuši attālināto procesu skolēnu domē, un esam gatavi strādāt gan klātienē, gan attālināti. Būtiskākais ir sadarboties, būt atsaucīgiem un uzklausi vienam otru, tolerance ir atslēga ikvienā komandas darbā. Ja nestrādā plāns A, tad ir rezerves plāns, un pamazām ar visu lieliski tiekam galā

SKOLĒNU DOMES VICEPREZIDENTE LIENE EGLĪTE



Foto no personīgā arhīva

PROJEKTS „LABBŪTĪBAS CEĻA KARTE”

Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra (JSPA) sadarbībā ar Izglītības un zinātnes ministriju (IZM) 2021. gada maijā izsludināja projektu „Atbalsts psihoemocionālās veselības veicināšanas pasākumiem skolās Covid-19 pandēmijas radīto seku mazināšanai”. Projekta mērķis ir stiprināt skolu pašpārvalžu dalībnieku un pedagogu kompetenci tādās jomās kā skolēnu psihoemocionālā veselība, pusaudžu atbalstīšana un palīdzības sniegšana. Arī mūsu Skolēnu domes komandas pārstāvji – Edvards Rudžītis, Liene Eglīte, Kārlis Lācis, Martiss Boika un Kristijans Sipāns – kopā ar izpalīdzīgo un gādīgo Skolēnu domes konsultanti Rudīti Zausku pārstāvēja skolu ar dalību projektā. Sākotnēji, augustā, tika organizētas klātienēs nodarbības Valmierā, kur tika izveidots „skelets” pašu projektam, kā arī norisinājās nodarbības ar speciālistiem, psihologiem.



No kreisās – MARTISS BOIKA, KRISTIJANS SIPĀNS, KĀRLIS LĀCIS

Fotografēja
EDVARDS RUDŽĪTIS

Ar iegūtajām ievadzināšanām tapa pašu rakstīts projekts, ar kuru tika nopelnīts finansējums, lai spētu organizēt pasākumu, kas palīdzētu jauniešiem mūsu skolā atvērties komunikācijai, sadarboties un jo īpaši palīdzēt tiem jauniešiem, kas nespēj iejusties vai jūtas apdraudēti skolas vidē. Jāatzīst, ka iesaistīšanās projektā, neskatoties uz pūlēm, ir noderīga pieredze un jaunas zināšanas. Uzskatu, ka mums, Skolēnu domei, ir nemitīgi jāinteresējas un jā rūpējas par skolēnu labsajūtu ikdienā, ne tikai svētku laikā. Pašlaik, priecīgi – ieguvuši finansējumu, strādājam ar vairāku dienu pasākuma plānošanu un organizēšanu un, protams, ceram uz jauniešu atsaucību un veiksmīgu sadarbību.

KOMENTĒJA SKOLĒNU DOMES
VICEPREZIDENTE LIENE EGLĪTE



Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra

Projekts īstenots Izglītības un zinātnes ministrijas Jaunatnes politikas

valsts programmas 2021.-2023. gadam ietvaros

DZEJAS DIENAS ATCEROTIES

*...kad pārāk kritizē šo laiku
es pēkšņi paslavēju to...*

/Uldis Auseklis/

Dzejas dienas Madonā šogad tika atzīmētas par godu šī gada jubilāram, rakstniekam un novadniekam Uldim Auseklim. Arī mūsu skolas 12.b klase iesaistījās dzejniekam veltītās aktivitātēs un, izvēloties U. Ausekļa dzejoļus, atainoja tos dzejas performancēs. Mazo uzvedumu veidošana visnotaļ bija aizraujoša un neierasta nodarbe, kas veicināja domāšanu un saliedēja klasi. Tiesa, vidusskolas klases iesaistījās arī citās aktivitātēs, piemēram, bija iespēja izvēlēties sev tīkamāko dzejoli, ko demonstrēt klasei.



Fotografēja RITMA ZUJEVA

DZEJAS DIENU IESPAIDOS DALĪJĀS LIENE EGLĪTE

*Nesdama manu dvēseli riekšā,
Nenomet to!*

/Knuts Skujenieks/

Studējot LU Pedagoģijas, psiholoģijas un mākslas fakultātē par latviešu valodas un literatūras skolotāju, viens no interesantākajiem uzdevumiem ir iepazīt pasaules daiļliteratūru un mācīties uz to skatīties ar pētnieka perspektīvi. Tas nebūt nav tik viegli, tāpēc pieredzējušu līdzcilvēku padoms var noderēt, kā, piemēram, zinoša iepriekšējās skolas pedagoga padoms.

Palīdzība man bija nepieciešama kursā IEVADS LITERATŪRZINĀTNĒ, kur pētījām stilistiskās figūras: alūziju, parafrāzi un reminiscenci. Tā es, skolotājas Rūtas Trušeles ieteikumam sekojot, nonācu pie Knuta Skujenieka poēmas „Neskaties atpakaļ” no krājuma „Sēkla sniegā”. Tas ir izteikts parafrāzes piemērs, jo autors poēmā attēlo mītu par Orfeju un Eiridiki. Parafrāze, vienkārši skaidrojot, ir kāda literāra darba pārstāsts saviem vārdiem citā versijā. Studijās augstskolā izteikti parādās kompetences, jo, iepazīstot šo poēmu, kur pārstāstīts mīts, paralēli man ir arī kurss PASAULES LITERATŪRAS VĒSTURE, un šī kursa zināšanas, kur pētām antīko literatūru, sasaistās ar šo konkrēto uzdevumu.



Foto no personīgā arhīva

Tā kā dzejniekam šī gada 5.septembrī bija 85. jubileja un es nejauši atkal saskāros ar K.Skujenieka dzeju, tad atcerējos arī citus man tuvus viņa dzejoļus. Man īpaši patīk viņa dzejoļi par mīlestību, piemēram, „Poga”, „Es uzmanīgi domāšu par tevi”, „Es tev atdošu savu spēku” un „Es būšu parkā par solu”. Vēl mani uzrunā dzejolis „Tās nav pat sāpes” un daudzi citi.

Iesaku arī jums, jaunieši, palasīt drēgnajās rudens dienās Knuta Skujenieka dzeju, kas, manuprāt, ir viegli uztverama un baudāma, kā arī vēlu izturību un zinātkāri mācībās!

**MADONAS PILSĒTAS VIDUSSKOLAS ABSOLVENTE,
AVĪZES „TUVPLĀNS” BIJUSĪ REDAKTORE LINDA KAŠČUKA**

FUKŠI 2021

Fukši ir piedzīvojums, kuru mums ļauts piedzīvot tikai vienu reizi vidusskolas gaitās. Šī gada desmitās klases skolēniem Fukšu nedēļa norisinājās no 4. līdz 8.septembrim. Katru dienu mums tika noteikta speciāla tēma, kurā mums bija jāizpaužas. Skolēniem, kuri neievēroja noteikumus un nesaģērbās atbilstoši katras dienas tēmai, bija jāizcieš sagatavotais sods.

Atmiņās noteikti paliks pārbaudījumi Priežu kalnā, veidojot piramīdu un velkot no ūdens ābolus, lai pēc tam miltos meklētu apslēptās gumijas konfektes.

Kad mums paziņoja par Fukšu nedēļu, katras dienas tēma bija neierasta. Divpadsmitie jau parādīja savu nostāju, ka mēs patiešām tiksim "iesvētīti". Bija daudz interesantu, pārdomātu tēpu. Tas, ka ģērbšanās bija veiksmīga, ir arī kompliments 12.klasei. Tas nozīmē, ka tēmas bija interesantas un izpildāmas.



Fotografēja RUDĪTE ZAUSKA

Iesvētību pasākumā grūtības izraisīja pārvietošanās ar vienu kāju, kura ar skoču bija piestiprināta pārinieka kājai un, protams, zosu gājiens divatā pa hokeja laukumu. Lai gan šāds pārvietošanās veids nebija viegls, tomēr tas saliedēja klasesbiedrus, jo vajadzēja darboties kā komandai ar izvēlēto pārinieku visu iesvētību pasākuma laiku. Šis bija īsts piedzīvojums.

Fukši bija interesanti un aizraujoši. Novērtēt var to, ka viss tika darīts ar mēru, nekas nebija pārspīlēts un neviens nebija pazemots. 12.b klase bija rūpīgi gatavojusies, lai kopā sanāktu jauks pasākums mums visiem! Izturējuši visus pārbaudījumus, mēs kļuvām par pilntiesīgiem vidusskolēniem, ar ko visus fukšus apsveicam!

**ANETE STRAUTA, ALITA SAVICKAITE UN
MELĀNIJA TĪNA REPŠA**

SKOLOTĀJU DIENA

Skolotāju diena šogad norisinājās citādāk kā parasti. Sakarā ar remontdarbiem skolā skolēni abās maiņās skolotājus sveica trijās ēkās, dienas sākumā sniedzot apsveikumus. Skolotājus pārsteidza vecāko klašu (9. – 12.klašu) skolēni ar sagatavotiem priekšnesumiem, kurus audzēkņi rādīja katrā no pašreizējām skolas ēkām.

Katru gadu skolotāju diena skolā ir īpaša, kaut gan tā ir darba diena visiem – gan skolēniem, gan skolotājiem. Bet jau vairākas nedēļas pirms šiem svētkiem sākas aktīvāka rosība Skolēnu domē un arī klasēs. Šogad šie svētki bija jāizdomā rūpīgāk, jo lielais koncerts nedrīkstēja notikt epidemioloģiskās situācijas un skolas remontdarbu dēļ. Taču svētku sajūtu un skolotāju sirsnīgu apsveikšanu aizkavēt nevarēja nekas. Visās trijās ēkās jau no paša rīta un visas dienas garumā skolotājus ar gardiem našķīsiem un apsveikuma vārdiem sagaidīja Skolēnu domes pārstāvji. Ejot uz mācību stundām, skolotājus jau gaitēnos sagaidīja skolēni ar sarūpētiem ziediem un ziedu pušķiem. Smaidu un siltu vārdu šajā dienā neapšaubāmi bija vairāk nekā parastajās darba dienās.

„Un katru gadu Skolotāju dienā pārlicēba, ka mana profesija ir vislabākā pasaulē, liek justies laimīgai. Visās trijās ēkās skolēni parūpējās par to, lai šī diena būtu īpaša. Visās mūsu ēkās bija dažādas aktivitātes: 12.b klases skolēni izdomāja jautrus un atjautīgus uzdevumus skolotājiem, 10.a klase dāvāja skaistu dziesmu, 9.klašu skolēni sirsnīgi mūs sveica un uzdāvināja VIP skolotāju kartes ar īpašām iespējām, bet 11.klases gan iepriecināja ar nelielu humoristisku teātra izrādi, gan sarūpēja milzīgu gardu klinģeri pie kafijas. Tāpat – gan sirdij, gan dvēselei, gan gastronomiskai baudai. Bija kolēģi, kas paspēja visās ēkās izbaudīt svētkus. Paldies visiem tiem skolēniem, kas dāvāja mums savus talantus un savus sveicienus. Paldies visiem tiem skolēniem, kas centās šajā dienā mācīties no sirds. Jo galvenais skolotāja gandarījums – redzēt skolēnu vēlēšanos mācīties un gūt panākumus. Man visspilgtāk atmiņā paliks 11.klašu gatavošanās teātra izrādei, viņu uztraukums un lampu drudzis pirms uzstāšanās. Un gandarījums pēc priekšnesuma. Es domāju, ka jebkura aktivitāte – ja tā ir gatavota no sirds – līdz sirdij arī nokļūst. Lai neizsīkst vēlme iepriecināt un attīstīt savus talantus,” – tā savas izjūtas raksturo skolotāja Lilija Mozga.

**APSKATU SAGATAVOJA EVA MARIJA RIEKSTA UN
DIĀNA PETROVSKA**



Fotografēja FRANCIS GURTIŅŠ

ATKAL KLĀTIENĒ

Aizsācies jau kārtējais notikumiem un iespējām bagātais mācību gads Madonas pilsētas vidusskolā. Pēc ilga pārtraukuma skolas gaitēnos atkal dzirdama rosība un skolēnu čalas, tomēr, lai arī cik ļoti tika gaidīta skolas dzīves atsākšanās, saskāramies ar vēl nepiedzīvotiem pārbaudījumiem.

Covid-19 izplatība valstī joprojām turpina izpausties visdažādākajās sabiedrības dzīves pārmaiņās. Arī pie mums, tāpat kā visur citur, regulāri tiek nodoti covid testi klasēs, lai nodrošinātu epidemioloģiski drošu mācību vidi. Tiem, kuriem nav vakcinēšanās vai pārslimošanas sertifikāta, visas skolas dienas garumā arī jāvalkā maskas. (Pēdējā nedēļā pirms brīvdienām maskas nēsājām jau visi...)

Skolā notiekošo renovācijas darbu dēļ tiek ietekmēta ne vien pusdienu izsniegšanas norise, bet arī skolēnu stundu grafiki. Sākot jau no pirmās mācību dienas, 1.- 9.klašu un 10. līdz 12.klašu audzēkņi tika sadalīti divās maiņās – rīta un vakara, kas nozīmēja ne tikai skolotāju darba laika izstiepšanu, bet arī ierobežotu konsultāciju skaitu.

Nebūtu melots, ja teiktu, ka daudz kas tiek upurēts, lai nodrošinātu pilnvērtīgu atgriešanos skolā. Pielāgošanās jaunajiem apstākļiem nebūt nav viegla, bet tomēr tā ir iespēja atkāpties no attālinātajiem skolas laikiem un daļēji atgriezties produktīvā saskarsmē.

DANIELA KEITA LIELUPE



Galvenās ieejas durvis skolā septembrī un oktobrī

Fotografēja RŪTA TRUŠELE



Toties sporta stundas jau notika atjaunotajā sporta laukumā

Fotografēja RŪTA TRUŠELE

MŪSU SKOLAS 2021.GADA ABSOLVENTI – VĪTOLU FONDA STIPENDIĀTI

„MŪSDIENU MAINĪGAJĀ PASAULĒ VIENĪGAIS KAPITĀLS, PAR KURA DROŠĪBU VARAM SNIEGT GARANTIJU, IR CILVĒKA IZGLĪTĪBA. TĀ IR VĒRTĪBA, KAS NEAPSŪBĒS MITRUMA IESPAIDĀ, NEZUDĪS NEAPDOMĪGAS MONETĀRĀS POLITIKAS REZULTĀTĀ UN NETIKS APDRAUDĒTA GARNADŽU IERAŠANĀS GADĪJUMĀ. TĀ IR VĒRTĪBA, KURAS IEGŪŠANA IR TIKPAT NEPIEPILDĀMA KĀ CILVĒKA PERSONĪBAS ATTĪSTĪBA, IR TIKAI SOĻI, NEATLAIDĪGI UN APŅĒMĪGI SOĻI PAREIZAJĀ VIRZIENĀ...”

VĪTOLU FONDS

Ar patiesu prieku Madonas reģiona laikrakstā „Stars” lasījām informāciju par mūsu novada jauniešiem, kuri šajā mācību gadā studē ar Vītola fonda administrētajām stipendijām. Un vēl lielāks prieks par mūsu skolas absolventiem šajā pulkā, kuram pievienojušies arī četri pagājušā mācību gada 12.a klases audzēkņi.

„Tuvplāna” redakcija sazinājās ar viņiem un lūdza atbildēt uz trim jautājumiem.

1. **Kādā specialitātē esi uzsākusi/cis studijas, un kādi ir pirmie studiju iespaidi?**
2. **Ko Tev nozīmē studēt ar Vītola stipendiju?**
3. **Varbūt ir kāds ieteikums jauniešiem, kuri vēl ir studiju izvēles meklējumos?**

NIKLĀVS ROMANOVSKIS



Foto no personīgā arhīva

Esmu uzsācis studijas Rīgas Stradiņa universitātē, Rehabilitācijas fakultātē, Fizioterapijas programmā. Godīgi sakot, biju jau kārtīgi sagatavojies

uzdotajam apjomam, kas ir jāiemācās īsos laika termiņos, jo konsultējos ar RSU absolventiem, kuri mēģināja aprakstīt studiju procesu.

Man un manai ģimenei tas pavisam noteikti ir kā atbalsta punkts finansiāli, jo kopš šīs stipendijas iegūšanas ir mazāk jāuztraucas par īri vai citiem ikmēneša maksājumiem un tādēļ vairāk naudiņas paliek iekrājumiem vai vienkārši ikdienai.

Visticamāk tāda pirmā atziņa, kuru varētu nodot jauniešiem, būtu – censties pēc iespējas labāk izprast savas vēlmes nākotnei, jo tad būs daudz vieglāk izvēlēties universitāti, studiju programmu un mācību priekšmetus, kurus pastiprināti mācīties eksāmeniem. Mācīties to, kas pašam patīk, ir daudz daudzas reizes vienkāršāk, jo tad nebūs tik daudz brīžu, kuros sevi jāpiespiež, lai paņemtu savu datoru rokās un pabeigtu darbu.

DAGNIJA DREIKA

Studijas esmu uzsākusi Rīgas Stradiņa universitātē, pilna laika budžeta programmā „Medicīna”, cītīgi jāstudē ir 6 gadi, lai iegūtu Ārsta grādu, un pēc tam var turpināt studijas medicīnas Rezidentūrā 2 līdz 6 gadus, lai iegūtu kvalifikāciju kādā specialitātē. Ir pagājuši tikai divi mēneši, kopš uzsāku šo tālo un grūto ceļu, iespaidi ir neaprakstāmi. Viegli nav, jāmācās ir daudz, nav nevienas dienas, kad es nepaņemtu rokās mācību materiālus, bet mērķi ir lieli, un es ceru, ka man izdosies!

Vītola fonda stipendija man ir devusi iespēju kvalitatīvi uzsākt dzīvi Rīgā un spēt atļauties gan ikdienas nepieciešamības, gan mācību materiālus.

Tieši man ir gods iegūt ārstu Mirdzas un Voldemāra Gulēnu piemiņas stipendiju, un šī ģimene mani motivē nepadoties arī grūtās mācību dienās.

Visiem, kuri plāno uzsākt studiju gaitas, es novēlu, lai izdodas atrast to savu īsto ceļu, jo tikai šaubas ir tas, kas izjauc kvēlākos sapņus.



Foto no personīgā arhīva

(Turpinājums nākamajā lappusē)

MŪSU SKOLAS 2021.GADA ABSOLVENTI – VĪTOLU FONDA STIPENDIĀTI

(Turpinājums no 7. lappuses)

ANCE GREIDIŅA



Foto no personīgā arhīva

Studēju Medicīnas fakultātē Rīgas Stradiņa universitātē. Esmu laimīga, jo esmu atradusi vietu, kur varu būt sirdsmierā ar sevi un sajūst dzīves papildījumu. Man ir brīnišķīgi, zinātkāri studenti apkārt. Nu jau esam kā viena komanda. Esam iepazinuši viens otru, smējušies uz nebēdu un kopā pavadījuši laiku. Jāsaka, ka mēs viens otru „stutējam” grūtībās un izpalīdzam, cik vien varam. Kopā esam sākuši un gribas jau arī visiem kopā pabeigt... Sākumā jau vienmēr ir bailes, ka nevarēs iedzīvoties, bet neriskējot un neuzdrošinoties nevar sasniegt nevienu mērķi un atrast draugus, kuriem intereses ir kopīgas.

Studēt ar Vītola stipendiju man nozīmē lepnumu. Esmu lepna, ka man šāda iespēja tika dota, un no sirds dziļumiem vienmēr esmu bijusi un vēl šobrīd esmu pateicīga par uzticēšanos un mana darba novērtēšanu. Vienmēr jau ir tā, ka ir grūti, ja kāds uz tevi skatās un vērtē. Tas dod vairāk satraukuma un spriedzes, jo nevēlies, lai cilvēki, kuri devuši tik brīnišķīgu iespēju, ir vīlušies tevī. Vītola stipendija dod iespēju piepildīt sapņus, uzdrošināties un sajūst, ka tev vēl kāds tic, un tas man ir ļoti svarīgi.

Mums katram pašam ir savs ceļš, un, lai arī kādu mēs viņu izvēlēsimies, tas tomēr būs mūsu, un tajā brīdī, kad nāksies izvēlēties, sirds pati pateiks priekšā. Vajag tikai uzdrīkstēties un nomest bailes pie malas, un spert pirmos soļus nākotnes meklējumos.

KĀRLIS GAILUMS

Esmu uzsācis studijas Rīgas Tehniskajā universitātē, Mašīnzinību, transporta un aeronautikas fakultātē, Mehatronikas studiju programmā.

Jau pagājuši 2 mēneši, kopš uzsāku mācības RTU, sajūtas šobrīd ir neitrālas, jo RTU patiešām ir ne tikai ļoti izglītojoša un kvalitatīva univeristāte, bet arī ar piedzīvojumiem un notikumiem pilna, tomēr kopumā laikam vēl neesmu pilnīgi pieradis pie jaunā mācīšanās stila, tempa, procesa, vielas daudzuma un sarežģītības, tāpēc ir nedaudz grūti, bet domāju, ka ar laiku es pieradīšu un ieiešu “pareizajās slīdēs”.

Manuprāt, labākā izvēle, kuru veicu kā topošais students, bija apmeklēt pirmkursnieku nometni, jo, pateicoties tai, pirmajā septembrī nejutos vientuļš un svešs starp tiem tūkstošiem studentu, kas piedalījās lezvanīšanas svētkos, jo nometnes laikā sadraudzējos ar saviem kursa biedriem, kas arī pašlaik palīdz iejusties RTU studentu dzīvē.

Man liels gods un gandarījums ir studēt ar SIA “Kokpārstrāde 98” sniegto atbalsta stipendiju. Jūtos patiešām motivēts turpināt mācīties pēc iespējas labāk un sasniegt jaunas, vēl neatklātas virsotnes. Es jūtos novērtēts ne tikai mācību rezultātu ziņā, bet arī sabiedriskajā un brīvprātīgajā darbā. Ikvienam, kas ir 12.klases skolēns un plāno turpināt savas mācības kādā no Latvijas universitātēm, iesaku ieskatīties Vītola fonda mājaslapā un pieteikties! Tas patiešām palīdzēs un atvieglos studijas.

Manuprāt, labākais ieteikums jauniešiem – neatlikt studiju un nākones profesijas izvēli uz pēdējo brīdi. Iesaku domāt, kas tuvu sirdij, nevis kas vairāk pelna utt., bet, ja tomēr nevar atrast to pareizo dzīves ceļu, jāmeklē šī degsme, gan piedaloties Ēnu dienās, gan veicot karjeras testus un vienkārši pamēģinot jaunas lietas, piemēram, brīvprātīgo darbu. Galvenais uzreiz neteikt “Nē!” kādai profesijai bez iemesla, jo galu galā kāds var kļūt par jauno profesionāli! Vajag tikai ticēt!



Foto no personīgā arhīva

MANA JAUNĀ KLAŠE

Šogad sāku mācīties jaunā skolā, tas nozīmē arī jaunā klasē. Daudz jaunu, svešu cilvēku, daudz jaunu, svešu telpu un skolotāju.

Iepriekšējā skolā, Bērzaunes pamatskolā, es pazinu ļoti daudzus, jo mācījos tur visus 9 gadus. Man bija ļoti jautra klase, katru dienu tika pavadīta smeļoties un darot blēņas, protams, atvadoties no visiem, izlaidumā bija bēdīgi, jo tas nozīmē, ka neiesim vairs visi vienā skolā un klasē, kā tas bija ierasts. Skola bija daudz mazāka, salīdzinot ar jauno: mazāk telpu un cilvēku, tāpēc, pārejot uz daudz lielāku skolu, ir grūtāk. Klasē bijām samērā maz, desmit skolēnu, bija kādi jauni, bet lielākoties bijām visa klase jau pazīstama kopš bērnudārza. Bija klases klauni, kuri visu laiku darīja kaut ko smieklīgu, tāpēc klasē bija bezgala jautri. Protams, nevar izslēgt, ka puīšu un meiteņu starpā bieži vien bija strīdi, bet kur tad bez tiem!

Es uzskatu, ka jaunā klase man ir diezgan sakaģīga. Ir daži cilvēki, kuri vairāk izceļas, bet kopumā man klase ir laba. Tagad jau mācos lielākā klasē, kurā ir divdesmit pieci skolēni. No sākuma bija grūtāk pierast, bet tagad jau jūtos vairāk iejutusies. Šajā klasē nav tik traki cilvēki, kādi bija iepriekšējā skolā, bet tas nenozīmē, ka nav jautri, protams, nav tik smieklīgi, kā bija iepriekš, bet ir arī savi jautri momenti. Kādus trīs cilvēkus es jau zināju iepriekš, tāpēc nebija tā, ka atnāku uz galīgi svešu skolu, arī ar kādu no šiem cilvēkiem bija jāatjauno kontakti.

Šī skola ir ļoti liela, pagaidām mācāmies visi vienā korpusā, un man liekas, ka skola jau ir liela. Man nav ne jausmas, kā būs, kad izremontēs visu skolu, jo tad būs daudz vairāk platības, kur izvērsties, iet, izpētīt. Vismaz nebūs jāmacās vairs divās maiņās, kā tas ir jādara tagad. Mācīties divās maiņās nav slikti, tikai dažreiz liekas, ka stundas beidzas vēlu, un tad jau vairs neko negribas darīt, bet no otras puses – ir forši, ka nav jāceļas agri un vēl jāskrien uz skolu.

Kopumā uzskatu, ka esmu iejutusies ļoti labi, pagaidām nerunāju ar visiem cilvēkiem, bet ar lielu daļu esmu sākusi runāt. Nesūdzos par to, kā viss ir sanācis, īstenībā priecājos, kāda man j ir forša un sakaģīga klase.

10.A KLAŠES SKOLNIECE ALITA SAVICKAITE



Alitas pamatskolas klase Bērzaunē

Foto no personīgā arhīva



Alitas vidusskolas klase Madonā

Foto no personīgā arhīva

LITERĀRĀ LAPPUSE

Lietus lāse

Lietus lāse – spēka lāse,
Šonakt neaizmigšu es,
Jo tā viena – spēka lāse
Pārāk jautra izliekas.
Pulkstens jau ir 00:00
Bet par miegu sapņu nav,
Tikai viena doma galvā,
Cik tā lāse perfekta.
Lāse, skaista, jauka, jautra,
Un tā zemi precina,
Bet kāpēc ar lietussargiem
Paslēpjami mēs no tās?

Ieva Bojaruņeca

Kirbja sēkla

Rudeņa sākumā zemnieka dārzā
Kirbja sēkla augusi liela.
Paņēma ķirbīti, pārgrieza pušu,
Nosmērējies zemnieks aizgāja uz dušu.
Izvārīja ķirbīti garšīgā zupā,
Pāri nepalika ne drupas.
Aiznesa kaltētas sēklas pie drauga,
Iestādītas tās mierīgi auga.

Jasmīna Štromberga

Putna lūgšana

Saulīte, saulīte, pažēlo, lūdzu!
No salnas zobiem, no tās nakts
tumsas.
Zālīte zaļā kļuvusi balta,
Visa mīļā zemīte – pavisam salta.
Spalviņas sabožu, knābīti paslēpju,
Kājiņas cilāju. Ak, cik auksti!
Saulīte, saulīte, uzausti ātrāk!
Tad mana dziesmiņa atskanēs
krāšņāk.

Rūta Truše

Miglainais vakars

Vienā miglainā vakarā,
Sēžot pie loga
Un dzerot siltu kafiju,
Skatījos uz miglainām ielām,
Kur skaisti putni lido
No laternas uz laternu,
Kur vāveres lēkā
No koka uz koku.

Daniils Tatkins

Vakara salna

Kokiem lapas krist sāk,
Saule aiz mākoņiem slēpjas.
Auksts jo auksts ir laiks,
Lietus līst jau lītavām.
Vakaros, kad laiks ir īpaši dzestrs,
Sabiezē mākoņi, putni aizlido.
Vakaros aukstos sarma sāk birst
No vakara līdz pirmajai gaismaiņai.

Dāvids Dzenis

Vakara lietus

Bija jauka diena,
Un nekas neliecināja
Par notikumu maiņu.
Debesis sāka raudāt,
Un es sapratu –
Ir pienācis
Vakara lietus.
Debesis raud,
Jo ir pienācis
Rudens
Vakara lietus.

Matīss Pavārs



Fotografēja RŪTA TRUŠE

